

stigende arbejds lønninger i de store landbrug.

I den øjeblikkelige situation fremhæves kornordningerne imidlertid gang på gang som foranstaltninger, der kan virke produktionsbegrænsende, hvilket ofte fremhæves som ønskeligt indenfor svinesektoren, hvorimod der vel ikke er nogen, der ønsker det indenfor æg- og slagtekyllingeproduktionen.

Vi er fra husmandsforeningernes side imod at gennemføre produktionsbegrænsning ved hjælp af kornpriserne og vil gerne overfor udvalget begrunde hvorfor.

Først vil vi gøre opmærksom på, at skal det gøres effektivt på denne måde, er det efter vor opfattelse kornpriser på 65-70 kr., man må operere med. Hvilke virkninger sådanne priser vil have på hele omkostningsstrukturen indenfor landbruget, er kommet til udtryk gennem det notat, der af landbrugsministeriet er udarbejdet til belysning af, hvilken betydning det ville have, dersom vi her i landet hævdede vore kornpriser til fællesmarkedets niveau. Vi gør også opmærksom på, at med mindre der bliver gennemført særforanstaltninger, vil sådanne priser være helt ødelæggende for vor æg- og slagtekyllingeproduktion.

Vi benægter ikke, at selv væsentligt lavere priser end de 65-70 kr. kan have en vis indirekte virkning derigennem, at nettokornsælgerne ikke fristes til at starte nogen dyrisk produktion, så længe der er økonomi i kornproduktionen. Denne indirekte virkning kan imidlertid lige så godt opnås gennem den af os foreslåede nettokornsælgerordning og er således ikke noget argument imod den.

Endvidere vil vi gerne fremhæve, at der for os at se er noget urimeligt i bevidst at gennemføre en produktionsbegrænsning eller produktionstilpasning ved at gøre produktionen mindre rentabel. Det er reelt det, der sker, når man kunstigt sætter produktionsomkostningerne op ved at fordyre produktionsmidlet korn. Skal man endelig ud i en eller anden form for produktionsbegrænsning, må det være særlig vigtigt, at den produktion, der foregår, kan foregå så rentabelt

som muligt, til gavn for den enkelte og til styrkelse af konkurrenceevne.

Hvis produktionen på visse områder skulle blive for stor, med prisfald til følge, så vil der i dette prisfald ligge samme regulerende tendens, som kan opnås ved en kunstig fordyrelse af kornet. Denne form for produktionstilpasning forekommer os imidlertid at være langt at foretrække, dels fordi den rammer alle ligeligt og først indtræder, når der virkelig er basis derfor, og dels fordi der i så tilfælde er tale om, at vi arbejder med et mere naturligt omkostningsniveau, og derved vil være mere konkurrenceedygtige.

Endelig vil vi også gerne overfor udvalget minde om, at de resultater, der er nået indenfor dansk landbrug, ikke skyldes, at man har ført en produktionsbegrænsende politik, tværtimod. Det skal derfor efter vor mening være en meget alvorlig situation, som skulle kunne berettigg, at man går ind for en eller anden form for produktionsbegrænsning i dansk landbrug.

På denne baggrund opfordrer vi udvalget til i sit arbejde med den foreslåede lov ikke at tillægge den nogen produktionsbegrænsende betydning. Vi tillader os at anbefale, at loven ændres således, at den kommer til at dække den af os foreslåede nettokornsælgerordning, idet vi finder, at denne på en mere enkelt og langt mere retfærdig måde end den foreslåede lov løser spørgsmålet om sikring af kornproducenterne. Vi understreger igen, at baggrunden for dette forslag må være den, at kornproducenterne ønsker denne sikring, og at man i øvrigt finder det rimeligt, at de får den.

Sluttelig gør vi opmærksom på, at vi fra vor side ikke har afvist forhandlinger om sådanne spørgsmål som:

Opretholdelse af indmalingspligt for rug og hvede.

Indførelse af indmalingspligt for havre ved fremstilling af havregryn.

Indførelse af en form for værn imod dumpingkorn i forbindelse med nettokornsælgerordningen, samt eventuelt forbud mod indførelse af visse kvaliteter af korn.